

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 3. Locus Terentij è Phormione illustratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Xenophon quoque in conuiuio ait, *φύσει βασιλικόν τὸ κάλλος*. Aristoteles primo Politicōn affirmat, si qui reperirentur ea corporis pulchritudine, quam in decorum statuis cernimus, neminem dubitaturum, quin eos aliis omnibus imperare oporteret. Idemque libro quarto & libro septimo ait, *Æthiopus & Indos in mandandis imperiis, proceritatis ac pulchritudinis habere rationem.* & notum est, multatum à Lacedæmoniis Archidamum regem, quòd exiguam duxisset uxorem: querebantur enim, non reges, sed regulos sibi procreatum iri. Ita enim hoc dictum commemorat Athenæus libro xiiii. *βασιλικὸς ἀντὶ βασιλείων.* At Plutarchus: *ἐν τῷ περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, εὐ βασιλέας, ἀλλὰ βασιλίδας.*

Locus Terentij è Phormione illustratus.

CAPVT III.

IT A scripti leguntur in omnibus libris hi versus è Terentij Phormione:

P H. *Imò verò tu uxorem celo.* D E. *In ius ambula.*

P H. *In ius: enim verò si porrò esse odiosi pergitis.*

ego autem in scholiis quibus non nullos eius poëta locos illustraui, falsus sum, mihi non satis constare, quid de illo *in ius* facerem, nam & non inuenistam esse illam repetitionem, & confirmari auctoritate librorum veterum, & tamen versum, ea recepta, vno pede, quàm deceret, fieri longiorem. postea autem mihi venit in mentem, solitos esse olim histriones talia quadam de suo in recitandis fabulis addere; vt oratio quotidiana similior videretur: id quod & Demetrius in libello *περὶ ἑρμηνείας* prodidit: & multa eius rei vestigia in Euripidis fabulis reperiuntur. quorum aliquot hoc loco proponam: vt, quod dico, clarius ab omnibus perspici

perspici queat. Ita ergo loquitur Polydorus in Hecuba:

φειδ. ὦ μῆτερ ἦπις ἐκ προαρνικῶν δόμων,

vbi illud φειδ, extra versum est, ab histrione additum.

& in eadem Agamemnon:

Εα. Πολυμήσορ ὦ δύσανε, τίς σ' ἀπώλεσεν;

& Clytæmnestra in Iphigenia in Aulide:

φειδ. Πῶς αἶ σ' ἐπαινήσομαι μὴ λίαν λόγους;

& Medea:

Εἶεν. καὶ δὴ τεθναῖ τίς με δέξει πόλις;

Sed talia multa colligere, nihil negotij fuerit. Vt ergo illa φειδ, εα, εἶεν, sunt extra versum; sic & illud, In ius? eiusdem generis esse apud Terentium puto.

Duo genera loquendi, quibus Latini poëta vtuntur,
à Græcis accepta esse. CAP. IIII.

VIRTUTEM Catonis pro Catone ipso dixit Horatius in hoc versu,

Narratur & magni Catonis

Sapè mero caluisse virtus.

& alibi quoque eodem genere loquendi vsus est:

Virtus Scipiada, & mitis sapientia Læli.

Dictum autem id est ad Græcorum poëtarum consuetudinem, qui βίλω ἠερακλειῶν, & βίλω ἰφικλειῶν pro Hercule & Iphiclo dicunt, ad eundemque modum alia multa: quod & alij notarunt, & Plutarchus in lib. aduersus Coloten. sed & eiusdem generis est, quòd Turni corpus pro ipso Turno Virgilius dixit,

— quo pulchrior alter

Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni.

ita enim & Eurip. Εγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμα ὑφ' ἔπερ ἦν τύχην,

Σάξεν ἐτοιμὸς εἶμι. & alibi:

Ἄλλ' εἰσορῶ δὲ τῆδε δευπότε δέμας

Ἀγμῆμον.